

Udvalget anset det rigtigt ved forskellige Vædringsforslag at værne de privates og derunder ogsaa Kommunernes Interesser lige over for de formentlig alt for vidt gaaende Krav, som Lovforslaget i saa Henseende indeholder.

Et Mindretal (Andersen og Bojsen) kan fuldtud billige Lovforslagets Formaal, at Staten fremtidig skal have Eneret til Anlæg og Drift af Telegrafer og Telefoner; idet Staten formentlig i særlig Grad har Betingelserne for at kunne drive disse Virksomheder paa den mest fuldkomne og for Befolkningens Interesser heldigste Maade. Under Nr. 2 har Mindretallet stillet et Underændringsforslag til Flertallets Vædringsforslag under Nr. 1, samt under Nr. 5 et Vædringsforslag til Lovforslagets § 4. Disse Vædrings- og Underændringsforslag gaa ud paa at fastsætte en Grænse for det Tidsrum, inden for hvilket Koncessionen eller Anerkendelsen skal være gældende. Mindretallet tilsigter ved disse Vædringer at lette Overgangen fra Privatdrift til Statsdrift, og at præcisere, i hvilket Omfang der skal ydes Erstatning, naar Ejers Ret til Driften efter det ved Anerkendelsen eller Koncessionen fastslaaede Tidsrum ophører. Ved Fastsættelsen af Erstatningens Størrelse bør der efter Mindretallets Formening kun være Tale om Værdien af Anlæggets Vedninger og det hertil hørende Materiel, men derimod ikke tages Hensyn til det større eller mindre Udbytte, Ejerne kunne have haft af Driften, idet Ejerne, naar Koncessionen eller Anerkendelsen udtrykkelig begrænser Driftretten til et bestemt Aaremaal, efter dette Tidsrums Udløb ikke længere har nogen Ret til at fortsætte Driften og altsaa heller ikke Ret til noget fremtidigt Udbytte eller Krav paa Erstatning for et saadant.

Mindretallet mener, at en saadan Ordning ikke paa nogen Maade er i Strid med Grundlovens § 82, dels fordi Ejerne saa fuld Erstatning for den til Staten overleverede Ejendom, men navnlig ogsaa i Be-

tragtning af, at det til enhver Tid ligger i Statens Haand at etablere konkurrerende Anlæg, hvilket efter al Sandsynlighed vil have til Følge, at et under en saadan Konfurrence staaende privat Anlægs Drift om kortere eller længere Tid af sig selv maa ophøre.

Medundertegnede Schulz har ikke med udelt Sympati kunnet slutte sig til Udvalgsflertallets Standpunkt. Medens jeg billiger, at Staten faar Eneret over Anlæg og Drift af Telegrafer, og ligeledes anser det for heldigt, at Staten overtager Langlinierne (interurbane Vedninger) for Telefonanlægs Vedkommende, ikke alene de af Staten allerede anlagte, men enhver Forbindelse mellem de anlagte separate Telefonnet, nærer jeg en meget stærk Tvivl om, at det vil være heldigt for Staten at overtage denne Del af Telefonanlægene, og betragter det som et for stærkt Indgreb i den private Ejendomsret at give Staten, selv mod Erstatning, Ret til at anbringe Vedninger hvor som helst paa privat Ejendom.

Da jeg i Udvalget ikke har fundet Støtte for denne Betragtning, og det nu maa anses rimeligt, at Forslaget ikke ophøjes til Lov i denne Samling, har jeg ikke fundet Anledning til at stille Forslag i den antydede Retning, men derimod anset det for rigtigt at afvente, hvilke Stemninger og Overvejelser Lovforslaget maatte fremkalde, forinden det atter kommer til at foreligge Rigsdagen.

I øvrigt findes der kun Anledning til at fremsætte følgende Bemærkninger til enkelte af de stillede Vædringsforslag, idet de øvrige formentlig næppe tiltrænge nogen nærmere Motivering.

Til § 2.

Det er her fundet hensigtsmæssigt at fremhæve enkelte af de Bestemmelser, som